

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **P. M.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 20 lutego 2026 r.,

wniosku obrońcy z urzędu skazanego

o zasądzenie wynagrodzenia za czynności w postępowaniu kasacyjnym

na podst. art. 626 § 2 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego P. M. – adwokat J. P., sporządził i wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 kwietnia 2025 roku, sygn. V Ka 69/25, formułując także wniosek o zasądzenie na jej rzeczy wynagrodzenia za tę czynność, oświadczając że koszty te nie zostały pokryte ani w części, ani w całości.

Sąd Najwyższy postanowieniem wydanym na posiedzeniu w dniu 15 stycznia 2026 r., w sprawie o sygn. V KK 506/25, oddalił tę kasację jako oczywiście bezzasadną, nie rozstrzygając co do żądanych przez obrońcę kosztów. Pismem z 4 lutego 2026 roku adw. J. P. ponowił swój wniosek o zasądzenie kosztów obrony z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o przyznanie mu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego P. M. za postępowanie kasacyjne na uwzględnienie nie zasługuje.

Wyjaśnienie zapadłej decyzji wymaga odwołania się do zaistniałych w sprawie zaszłości procesowych. Lektura akt sprawy potwierdza, że na mocy zarządzenia z 26 stycznia 2024 roku, sygn. VI Kp 74/24, adw. J. P. został ustanowiony obrońcą z urzędu podejrzanego wówczas P. M. i czynnie reprezentował go w toku całego postępowania karnego, aż do chwili jego prawomocnego zakończenia. W kontekście postępowania kasacyjnego zwrócić uwagę należy, że art. 84 § 2 k.p.k. jednoznacznie stanowi, że wyznaczenie obrońcy z urzędu nakłada na niego obowiązek podejmowania czynności procesowych właśnie do prawomocnego zakończenia postępowania. Jednocześnie jednak, zgodnie z art. 84 § 1 k.p.k. wyznaczenie obrońcy z urzędu uprawnia go do działania w całym postępowaniu, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia, jeżeli nie zawiera ograniczeń. Podstawa udziału obrońcy w analizowanym postępowaniu takiego ograniczenia nie zawierała. Tym samym adw. J. P. uprawniony do działania w postępowaniu kasacyjnym, w tym do sporządzenia i wniesienia kasacji, choć nie ciążył już na nim taki obowiązek. Powyższe potwierdza zresztą tak pismo samego obrońcy z 18 lipca 2025 roku (podpisane przez działającego w substytucji adw. P. M.), w którym wskazuje się na treść art. 84 § 1 k.p.k., jak i zarządzenie wydane przez Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 22 lipca 2025 roku o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu z uwagi na podjęcie czynności przez dotychczasowego (k. 28 teczki kasacyjnej).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że w sytuacji, gdy obrońca lub pełnomocnik z urzędu nie ma obowiązku działania, nie należy mu się za podjęte w ten sposób czynności od Skarbu Państwa wynagrodzenie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 4 maja 2016 r., III KK 334/15; 15 stycznia 2013 r., II KZ 56/12; 7 października 2010 r., II KK 229/10; 29 lipca 2010 r., III KZ 56/10). Ewentualne zasądzenie kosztów w takiej sytuacji jest możliwe jedynie na zasadach słuszności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2011 r., II KK 316/10).

Z uwagi zatem na fakt, iż adw. J. P. nie został w niniejszej sprawie wyznaczony do sporządzenia i wniesienia kasacji na rzecz skazanego P. M. , to nie przysługiwało mu za tę czynność dodatkowe wynagrodzenie. Obrońca dobrowolnie skorzystał z przysługującego mu w myśl art. 84 § 1 k.p.k. uprawnienia, przed podjęciem decyzji w przedmiocie wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu celem rozważenia sporządzenia i wniesienia kasacji, a zatem skutki takiego działania, również finansowe, winny być mu znane. Wywiedziona kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, brak było zatem także podstaw do przyjęcia, że wynagrodzenie obrońcy może mu przysługiwać na zasadach słuszności.

W tym stanie rzeczy należało postanowić jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]

Adam Roch